

§ 8. D. Af kommunens udgifter i henhold til § 8 C., stk. 2, er $\frac{4}{10}$ genstand for mellemkommunal refusion efter reglerne i lov om offentlig forsorg, medens $\frac{3}{10}$ refunderes af statskassen.

§ 8. E. Til oprettelse af ambulatorier og behandlingshjem kan der med tilslutning af folketingets finansudvalg ydes lån eller tilskud.

§ 8. F. En af indenrigsministeren i medfør af denne lov meddelt godkendelse kan tilbagekaldes, når forudsætningerne for dens meddelelse ikke længere skønnes at være til stede.

Stk. 2. De hidtil af socialministeren i medfør af forsorgslovens § 42 meddelte godkendelser betragtes som fortsat gældende, indtil godkendelse gives efter nærværende lov, og tilskud ydes indtil da efter de hidtil gældende regler. Såfremt ansøgning om godkendelse efter nærværende lov ikke er indgivet til indenrigsministeriet inden 1 år fra lovens ikrafttræden, betragtes den i henhold til lov om offentlig forsorg meddelte godkendelse som bortfaldet.

§ 2.

Nærværende lov træder i kraft den 1. april 1960.

Bemærkninger til lovforslaget.

Udvalget angående forsorgen for de i forsorgslovens kapitler XXIV-XXVII omhandlede personer har i sin i april 1958 afgivne betænkning foreslået en nyordning af behandlingen og forsorgen for alkoholskadede. Forslaget går ud på, at der tilvejebringes lovhjemmel for ydelse af statstilskud til behandling af alkoholskadede, sigtende på oprettelse af de nødvendige behandlingsinstitutioner. I tilslutning hertil foreslår udvalget forskellige ændringer i lov om offentlig forsorg, lov om folkeforsikring og lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. Lovforslag herom vil senere blive fremsat af socialministeren.

Udvalgets forslag har som baggrund, at behandlingen af alkohollidelser er undergået en meget stærk udvikling i årene siden sidste krig. Det er nu almindelig anerkendt, at alkoholismen må betragtes som en sygdom og skal behandles som sådan, og bl. a. med „Antabuskuren“ har man fået et lægemiddel, der anviser nye veje i behandlingen og væsentlig bedre muligheder end forhen.

I tiden før de moderne ideer i behandlingen af alkohollidelser kom frem, var lægevidenskaben ikke i stand til at anviser rationelle veje i behandlingen. Det var da også påfaldende, at det offentlige sygehusvæsen kun yderst ringe var indstillet på at behandle alkohollidelser. I det store og hele var det kun sindssygehospitalerne og de psykiatriske afdelinger, der indlod sig på en sådan behandling, og det var normalt først på et ret udviklet stadium af alkoholismen, at patienten lod sig indlægge til behandling. Sindssygehospitalerne råder endvidere

kun over behandling på indlæggelsesmæssig basis, hvorimod ambulante behandling af alkoholskadede, der ikke havde brug for indlæggelse, måtte falde uden for sindssygehusvæsenets opgave. De i medfør af forsorgsloven anerkendte afvænningshjem måtte i deres traditionelle form til en vis grad betragtes som en slags forsørgelsesinstitutioner, idet de, i den tid patientens ophold varede, skaffede den pågældende underhold og logi. Behandlingen resulterede imidlertid ikke i nogen tilfredsstillende ordning af patientens situation, hverken lægeligt eller socialt, og ved udskrivningen stod han igen over for alle sine problemer med hensyn til bolig, arbejde, økonomiske spørgsmål m. v.

De nye synspunkter ved behandlingen af alkohollidelserne peger på den store betydning af en samtidig lægelig og social behandling, således at man jævnsides med den egentlig helbredsmæssige kur sørger for at klare patientens problemer i forhold til omverdenen. Den lægelige behandling tager sigte på at vænne patienten til at blive og forblive afholdende; der kendes ikke nogen behandling, der kan helbrede alkoholskadede i den forstand, at den kan bringe dem til at omgås alkohol som andre mennesker, d. v. s. igen opnå at få alkoholforbruget under kontrol. Behandlingen drejer sig således i virkeligheden om at genopdrage patienten og vænne ham til at føre en gennemgribende ændret levevis.

Den sociale side af behandlingen skal bæres af socialrådgivere, hvis opgave er at skaffe alle nødvendige oplysninger om patientens sociale forhold og at løse de sociale problemer, der er opstået for den pågældende, såsom ordne forholdet til skatte-